

[Korsgaard.]

har Ret i dette eller ikke — jeg forudsætter, at det har været Betragtningen —, skal jeg ikke i og for sig udtale mig om, jeg skal blot gentage, hvad jeg har sagt ved ikke helt faa Lejligheder, at det maa erindres, at Arveafgiften findes jo paa Formueregnskabet, altsaa, der er for saa vidt Aar for Aar en faktisk Afskrivning paa Formueregnskabs-siden. Om det saa er nok eller ikke nok, det skal jeg lade være usagt, men er det ikke nok, lad os saa faa en ordentlig Opstilling af Formueparagraffen, saa man herigennem virkelig faar Mulighed for at faa den Afskrivning, der i givet Fald maatte være nødvendig. At det saa eventuelt vil belaste Driftsregnskabet, er jo en Sag for sig.

Jeg vilde saa dernæst sige et Par Ord i øvrigt om Statens Formue og da først og fremmest om Statens Gæld. Den højtærede Finansminister har jo en ikke ringe Interesse i, hver Gang han har Ordet, i ganske særlig Grad vendt imod Partiet Venstre at hævde, at vor Gæld ingeniunde er blevet forøget, og at, er den forøget, er det i hvert Fald et saa ringe Beløb, det drejer sig om, at det ikke er værd at snakke om. Jeg er nu ikke enig i denne Betragtning, men ganske vist ud fra en noget anden Argumentation end den, der hidtil har været fremme. Statsgælden var ved Statsregnskabets Aflæggelse rundt regnet 1 250 Mill. Kr., fordelt rundt regnet med 600 Mill. Kr. paa indenlandsk Gæld og 650 Mill. Kr. paa udenlandsk. Men de 650 Mill. Kr. paa udenlandsk Gæld er ikke Papirkroner, det er ganske vist efterhaanden heller ikke Guld-kroner, det er overhovedet ikke Kroner, det er Dollars, Sterling, og hvad det nu kan være, eventuelt ogsaa Gylden, med andre Ord, det er et helt andet Beløb end det, der staa opført, og vil man aflægge et virkelig rigtigt Regnskab, skulde man naturligvis opføre Gælden med det Beløb, der paa det givne Tidspunkt svarer til den Gæld, vi faktisk har.

Da nu Kronen ved en politisk Akt er nedskaaet 20 pCt. sammenlignet med Sterling, vil det sige, at den udenlandske Gæld paa 650 Mill. Kr. i Virkeligheden er 150 Mill. Kr. større. Det er den Gæld, vi har paadraget os, og det gjorde vi den samme Nat, som man forlod Sterling. Jeg husker meget tydeligt, dengang Sterling forlod Guldet, da havde vi en meget stærk Finansminister, der hed Bramsnæs, han holdt en efter nogles Mening meget kraftig Tale for, at Kronen skulde blive ved Guldet, hvorefter han lod Kronen forlade Guldet en Uge efter (*Christmas Møller*: 2 Dage efter) 2 Dage efter Talen om den ærlige

Krone var det, og saa husker vi, hvordan det gik, saa gik vi efterhaanden 20 pCt. under Sterling, men der kan ikke være Tvivl om, at ved den Handling har vi forøget vor Statsgæld med rundt regnet 150 Mill. Kr. efter den øjeblikkelige Kursstilling — paa et vist Tidspunkt var den forøget meget, meget mere —, saa jeg maa for saa vidt hævde, at den nuværende højtærede Regering saa sandelig ikke har været en Regering, der ikke har forøget Statsgælden i Kroner. Om det i øvrigt har været en forstandig Handling at gøre det eller ikke gøre det, ja, det kan man have forskellig Mening om, men at der rent faktisk er en meget stærk Forøgelse af vor Statsgæld, kommer dog ogsaa frem gennem Rentekontoen, derom kan der slet ikke være nogen Tvivl.

Jeg kan ikke forlade den højtærede Finansminister uden at gøre en Bemærkning, jeg har gjort forskellige Gange, nemlig at naar nogen vil mene, at socialdemokratisk Styre kan være et økonomisk Styre, er dette naturligvis forkert. Socialdemokratisk Styre kan være et Styre, der har Balance i Tingene, det har jeg aldrig sagt, at det ikke kan være, det *kan* være et saadant Styre ogsaa med den nuværende Finansminister, som har saa stor Kærlighed til Udskrivning af Skatter, at han ikke i Øjeblikket formaar at komme af med Pengene — den Kunst at komme af med dem er det muligt, han naar at mestre senere —, men et virkelig økonomisk Styre kan det ikke være. Det kan være præget af de Smaafedterier, saaledes som jeg har tillkendegivet, at ogsaa Præsidiets Styre er, men ud over dette kan det naturligvis ifølge sin Natur ikke være et økonomisk Styre.

I øvrigt var det for mig interessant, jeg ved ikke, om jeg maa sige at høre eller at læse den højtærede Minister, jeg tror, det, maatte være mere ved at høre end ved at læse, at det blev interessant, for det interessante var Tonen, der gik igennem Talen paa forskellige Steder, en Tone, som jeg ikke havde Indtryk af var særlig elskværdig over for Statsbanerne, en Tone, jeg ikke havde Indtryk af var elskværdig over for Trafikvæsenet overhovedet, idet den højtærede Finansminister sagde, at man kunde ikke baade have Bilveje, Baner med Lyntog i stor Udstrækning og Flyvevæsen. Der kan være noget rigtigt i det, men ogsaa her synes jeg, at Ministeren blander store og smaa Ting sammen paa en underlig Maade. Det Flyvevæsen, vi i givet Fald bør og skal have her i Landet, og efter min Mening væsentlig mere, end vi har, vil i den Tid, jeg har til-